

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

התיק נסגר הרב פנחס פלדמן

בולדתי בשנת תש"ד (1944) בברוקלין, ניו יורק, למשפחת חסידי חב"ד. אבי היה חסיד של אדמו"ר הריי"צ, ואחר כך של ממשיך דרכו, הרבי. הוא שימש כשליח חב"ד בערים שיקגו, פיטסבורג, ג'קסונוויל ובולטימור. כילד, זכיתי למפגשים רבים עם אדמו"ר הריי"צ, ובהמשך, כבחור וכאברך, עם הרבי. הייתי רוצה לספר כמה מאורעות מדהימים מתוך רבים, הקשורים עם הרבי, ושאינני עושה להם שושלת בתור שליח חב"ד לסידני, אוסטרליה.

כמה שנים אחרי שיצאתי לשליחות, הגעתי לביקור בארצות הברית עם אשתי וארבעת ילדינו הקטנים, כשגדול שבהם טרם מלאו אז שש שנים. לפני שנכנסנו לחדרו של הרבי, הזהרנו את הילדים שעליהם להתנהג כראוי; אך ברגע שחצינו את מפתן הדלת, בתי הקטנה, פרומה איטה (שהייתה אז פעוטה, וכיום משמשת שליחת חב"ד באוסטרליה), רצה אל הרבי והושיטה את ידה הקטנה ואמרה, "שלום עליכם!". הרבי הגיב בחיוך והושיט לה את ידו.

חלפו שנתיים, ושוב הגענו לביקור בניו יורק. גם הפעם נכנסנו עם הילדים ליחידות בחדרו של הרבי, וכעת פרומה איטה כבר הייתה גדולה יותר ומודעת יותר לכללי ההתנהגות. כאשר נכנסנו, הרבי קיבל את פניה בחיוך רחב ואמר לה "שלום עליכם" לבבי. זו רק המחשה קטנה לרגישות שהרבי גילה כלפי ילדים קטנים. מצד אחד הרבי היה ענק תורני מורם מעם, ומצד שני הייתה בו ענווה ויכולת להתייחס לכל אחד, אפילו ילד קטן - זה היה משהו שאפיין וייחד אותו כמנהיג יהודי.

הרבי גילה דאגה ואכפתיות כלפי כל יהודי - צעיר וזקן כאחד. אני נזכר בהזדמנות שבה דחק בי לעודד את סב אשתי, הרב אשר אברמסון, שלא לפרוש מעבודתו הקהילתית, ובכלל זה ממשרתו כאב בית הדין הרבני של אוסטרליה. הוא כבר היה יהודי מבוגר ולא בקו הבריאות. אני טענתי לרבי, "אבל הוא כבר מעל גיל שבעים!"

ברגע שהמילים יצאו מפיו, קלטתי אל מי אני מדבר - הרבי היה אז גם הוא בשנות השבעים לחייו. התביישתי מאוד, אך הרבי חיך חיוך גדול ואמר, "גם אני כבר בן שבעים, ובכל זאת, יש לי תכניות לעשר השנים הקרובות, ואחר כך, גם לעשר השנים שלאחריהן".

בזמן שכיחתי בראשות ה"ישיבה סנטר" - ישיבת חב"ד בסידני, הגיעו לפתחי כל מיני בעיות מעניינות. למשל, מקרה עם תייר ישראלי שהסתבך פעם באוסטרליה. הוא היה בחור חסון וגאה מאוד ביהדותו - אותה הפגין באמצעות תליון מגן דוד ענק שהשתלשל מצווארו. עובדה זו משכה את תשומת לבם של כמה אנטישמים, שבמקרה היו שוטרים בחופשה. הם הקניטו אותו ושילחו לעברו צרור קללות שפלות, והוא הגיב בצורה שלא היה צריך להגיב. הוא נעצר והיה צפוי לרצות עונש מאסר על תקיפת שוטרים.

הוא פנה אליי והתחנן שאסייע לו למצוא עורך דין טוב שיוכל להתמודד עם האישומים נגדו. פניתי אל אחד מחברי

«

הקהילה שלנו, יהודי בשם רוברט קרמניצר, שהיה עורך דין מצליח ואחד מתומכיה המרכזיים של קהילת חב"ד.

מאחר שלמר קרמניצר לא היה ניסיון רב בתחום הפלילי, הוא נעזר בשירותיו של פרקליט יהודי שיטפל במקרה. פרקליט זה סבר שזהו תיק שאין סיכוי לנצח בו, אך הנאשם לא היה שותף להערכה זו. הוא שם את מבטחו ברבי, וכתב אליו מכתב בו ביקש את ברכתו לתוצאה חיובית במשפט. הרבי בירך שהכל יהיה בסדר, וכעת אותו ישראלי היה בטוח שהוא יצליח לגבור על כל האישומים, אף שהפרקליט ניסה להכין אותו לאפשרות שייאלץ לרצות עונש מאסר.

בסופו של דבר, נקבע הדיון בבית המשפט לשעה אחת עשרה, אך התובע לא הופיע, וגם לא איש מבין העדים. לפיכך ביקש הפרקליט מהשופט לסגור את התיק. בתחילה סירב השופט, אך כאשר חלף פרק זמן נוסף והתובע עדיין לא הופיע, הודיע השופט, "אני חושש כי אין לי ברירה. מאחר שהצד השני איננו כאן, עליי לדחות את התביעה ולסגור את התיק".

רגע אחרי שהתיק נסגר, הופיע לפתע התובע ועמו כל העדים. מדוע הם איחרו? ובכן, לאחד היה תקר בגלגל מכונתו, השני היה מעורב בתאונת דרכים, ולשלישי קרה משהו אחר. אך בפועל, הבחור הישראלי יצא מהמשפט ללא עונש.

כולנו נדהמנו, במיוחד מר קרמניצר, שהיה מודע יותר מכל אחד אחר מה בדיוק עמד על הכף, והבין את עוצמת ברכתו של הרבי.

בעקבות המקרה הזה, יצא לו לשתף את הסיפור עם אחד הפרקליטים המובילים באוסטרליה, שאינו יהודי. הפרקליט התעניין אצל מר קרמניצר היכן בילה את חופשתו. בתגובה ענה מר קרמניצר, "לא יצאתי לחופשה - נסעתי לבקר את הרבי שלי". הוא הסביר את כוח ברכתו של הרבי, ובתור המחשה סיפר את הסיפור הזה.

"האם הרבי שלך מעניק ברכות גם לאנשים שאינם משתייכים לדת היהודית?", ביקש אותו פרקליט לדעת, ושיתף את ידידו שאשתו בהיריון, וחווה סיבוכים שגורמים לה להיות מאוד מדוכאת. "בהחלט לא תזיק לה ברכה", אמר.

מר קרמניצר פנה אליי כדי לשאול האם יהיה זה נכון מצדו לעודד את ידידו הפרקליט לכתוב לרבי. "בוודאי", עניתי, "מי אנחנו שנצנזר את הדואר של הרבי?" אותו פרקליט אכן כתב לרבי, וקיבל מענה מידי.

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשנתנו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

כעבור כעשרה ימים הוא שיתף את מר קרמניצר בחדשות הטובות: הוא סיפר שהרבי בירכו והורה לו לקבוע קופת צדקה בביתו.

"ובכן דע לך, שכאשר הרבי ממליץ לבצע מצווה, זאת משום שאותה מצווה הופכת להיות 'כלי' לברכה", הסביר לו מר קרמניצר. "חשוב לבצע זאת".

"הבנתי זאת מיד", אמר האיש. "עם קבלת המכתב, מיהרתי לקחת את קופת הצדקה הגדולה ביותר שהצלחתי למצוא, וקיבעתי אותה ליד פתח ביתי. ביום שלמחרת חל מפנה לטובה במצבה של אשתי".

בסופו של דבר ההיריון עבר בשלום וללא שום סיבוכים, והסתיים בלידתו של תינוק בריא ושלם.

ספיק נוסף לאותו סיפור: כשנה אחרי שילדה, אושפזה אשתו של הפרקליט בבית הרפואה בגלל עניין אחר, ושותפתה לחדר הייתה יהודייה מקהילתנו. האישה היהודייה התלוננה על צרותיה הבריאותיות, אך אשת הפרקליט לא הביעה הזדהות עם צערה. "את הרי יהודייה, נכון?", אמרה, "אם כן, אינני מבינה מה הבעיה שלך. פשוט כתיבי לרבי - הוא יברך, והכל יסתדר".

הרב פנחס פלדמן משמש שליח חב"ד במדינת ניו סאות' ויילס, אוסטרליה, משנת תשכ"ח (1968). בשנת תשס"ב (2002), הוענקה לו מדליית מסדר אוסטרליה, אות כבוד על שירותו הראוי לשבח עבור הקהילה היהודית במדינה. הוא רואיין בחודש אדר תשע"ה (2015).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"מ (1980) — בהתוועדות לציון יום ההילולא של אדמו"ר הזקן, עורר הרבי על כך שבעוד רבים לומדים את תורתו של בעל ההילולא בחסידות - תניא, תורה אור ולקוטי תורה - הרי מעטים, לפי ערך, מקפידים על לימוד בשולחן ערוך שלו. הרבי סיים בהצעה "שכל אחד ייקח על עצמו בעת רצון של יום ההילולא ללמוד מתוך שו"ע אדמו"ר הזקן, מה טוב על הסדר, או להצטרף עם אחרים כדי להשלים יחד חטיבת הלכות או את השו"ע כולו".¹ אור לכ"ד בטבת

1 שיחות קודש תש"מ א. עמ' 798

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org